

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2004 N:o 1294—1298

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1294	Laki Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta	3627
1295	Laki Rahoitustarkastuksesta annetun lain muuttamisesta	3633
1296	Laki evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta	3635
1297	Laki evankelis-luterilaisen kirkon perhe-eläkelain muuttamisesta	3640
1298	Verohallituksen päätös niistä perusteista, joiden mukaan muun kiinteistön kuin maatalan maapohjan verotusarvo lasketaan vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa	3641

N:o 1294

Laki

Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tämä laki koskee vuosittaisen Rahoitustarkastuksen valvontamaksun suorittamista.

Velvollinen suorittamaan valvontamaksun (*maksuvelvollinen*) on:

1) Rahoitustarkastuksesta annetun lain (587/2003) 5 §:ssä tarkoitettu valvottava;

2) luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö ja osuuskunta;

3) arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetun julkisen kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin liikkeesenlaskija.

Valvontamaksun maksuunpanosta vastaa Rahoitustarkastus. Valvontamaksu suoritetaan Suomen Pankille.

Rahoitustarkastuksen toimenpidemaksuista säädetään Rahoitustarkastuksesta annetussa laissa.

2 §

Valvontamaksu

Valvontamaksun määräämistä varten maksuvelvolliset jaetaan 4—8 §:ssä tarkoitettuihin ryhmiin.

Valvontamaksu määrätään kalenterivuositain perusmaksuna tai suhteellisenä maksuna taikka yhdistettynä perusmaksuna ja suhteellisenä maksuna siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään.

Perusmaksu on laskentayksikköinä määritelty kiinteä maksu. Yhden laskentayksikön määrä on 100 euroa.

Suhteellinen maksu lasketaan maksuvelvollisen viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen mukaisen taseen loppusumman tai liikevaihdon, luottolaitostoiminnasta annetun lain 72 §:ssä tai sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 31 §:n 1—3 momentissa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärää koskevan korkeimman vaatimuksen (*pää-*

HE 199/2004
TaVM 26/2004
EV 186/2004

omavaatimus) tai viimeksi päättyneen kalenterivuoden lopussa hallinnoitujen sijoitusrahastojen varojen yhteismäärän perusteella, jollei 3 §:stä muuta johdu. Sijoituspalveluyrityksen liikevaihdoksi katsotaan tuloslaskelman mukaisten tuottojen yhteismäärä, jolloin arvopaperikaupan ja valuuttatoiminnan osalta mukaan luetaan nettotuotot. Jos nettotuotto on negatiivinen, se merkitään nolllaksi.

3 §

Eräiden yritysjärjestelyjen vaikutus suhteellisen maksun määräytymiseen

Jos maksuvelvolliseen on viimeksi päättyneen tilikauden jälkeen sulautunut toinen yritys, sulautuneen yrityksen taseen loppusumma, liikevaihdon määrä tai pääomavaatimus otetaan huomioon määrättäessä maksuvelvollisen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät sulautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Mitä edellä tässä momentissa säädetään sulautumisesta, koskee soveltuvin osin toisen yrityksen liiketoiminnan vastaanottamista. Jos maksuvelvollinen on vastaanottanut vain osan toisen yrityksen liiketoiminnasta, liiketoiminnan osan luovuttaneen yrityksen taseen loppusumma, liikevaihdon määrä tai pääomavaatimus otetaan maksuvelvollisen suhteellista maksua määrättäessä huomioon vain siinä suhteessa kuin luovutettu liiketoiminnan osa on liiketoiminnan luovuttaneen yrityksen koko liiketoiminnasta.

Jos viimeksi päättyneen kalenterivuoden jälkeen sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettu rahastoyhtiön hallinnoimaan sijoitusrahastoon on sulautunut toisen rahastoyhtiön hallinnoima sijoitusrahasto siten kuin sijoitusrahastolain 16 luvussa säädetään, sulautuneen sijoitusrahaston varojen määrä otetaan huomioon määrättäessä ensiksi mainitun rahastoyhtiön suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät aikaan, joka alkaa sijoitusrahastolain 110 §:n 2 momentin mukaisesta sulautumisen täytäntöönpanoa koskevasta ilmoituksesta ja päättyy kalenterivuoden päättyessä. Vastaavasti sulautuneen sijoitusrahaston varojen määrää ei oteta huomioon määrättäessä edellä tässä momentissa tarkoitettulta

ajalta sen rahastoyhtiön suhteellista maksua, jonka hallinnoima sijoitusrahasto on sulautunut.

Jos rahastoyhtiölle on viimeksi päättyneen kalenterivuoden jälkeen luovutettu toisen rahastoyhtiön hallinnoiman sijoitusrahaston hallinto (*luovutettu sijoitusrahasto*) sijoitusrahastolain 15 luvussa säädetyllä tavalla, luovutetun sijoitusrahaston varojen määrä otetaan huomioon määrättäessä ensiksi mainitun rahastoyhtiön suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät hallinnon luovuttamisen täytäntöönpanoajankohdan ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Vastaavasti luovutetun sijoitusrahaston varojen määrää ei oteta huomioon määrättäessä edellä tässä momentissa tarkoitettulta ajalta sen rahastoyhtiön suhteellista maksua, jonka sijoitusrahasto on luovutettu.

Jos yritys on viimeksi päättyneen tilikauden jälkeen jakautunut kahdeksi tai useammaksi yritykseksi siten, että vähintään yksi vastaanottavista yrityksistä on maksuvelvollinen, se suhteellinen osuus jakautuneen yrityksen taseen loppusummasta, liikevaihdon määrästä tai pääomavaatimuksesta, joka vastaa jakautuneelta yritykseltä saadun nettovarallisuuden suhdetta jakautuneen yrityksen nettovarallisuuteen ennen jakautumista, otetaan huomioon määrättäessä kunkin vastaanottavan maksuvelvollisen yrityksen suhteellista maksua niiltä kuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät jakautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Jos jakautunut yritys on maksuvelvollinen, eikä se purkaudu jakautumisen yhteydessä, sitä suhteellista osuutta jakautuneen yrityksen taseen loppusummasta, liikevaihdon määrästä tai pääomavaatimuksesta, joka vastaa jakautumisessa luovutetun nettovarallisuuden suhdetta yrityksen nettovarallisuuteen ennen jakautumista, ei oteta huomioon määrättäessä jakautuneen yrityksen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät jakautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan.

4 §

Luottolaitoksen valvontamaksu

Luottolaitostoiminnasta annetussa laissa

tarkoitettuna luottolaitoksen sekä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitettuna ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin valvontamaksu muodostuu perusmaksusta ja suhteellisesta maksusta. Valvontamaksu muodostuu kuitenkin ainoastaan perusmaksusta silloin, kun luottolaitos tai sivukonttori on Rahoitustarkastuksen valvottava vielä sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana luottolaitoksen tai 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettuna sivukonttorin toimilupa on peruutettu Suomessa taikka, kun kysymys on 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuna sivukonttorista, jonka aikana ulkomaisen luottolaitoksen toimilupa on peruutettu luottolaitoksen kotivaltiossa. Ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta.

Perusmaksun määrä on seuraava:

1) liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitettuna liikepankin, säästöpankkilaisissa (1502/2001) tarkoitettuna säästöpankkiosakeyhtiön sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettuna osuuspankkiosakeyhtiön perusmaksu on 60 laskentayksikköä;

2) säästöpankkilaisissa tarkoitettuna säästöpankin sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa tarkoitettuna osuuspankin perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

3) muun kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuna luottolaitoksen perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

4) ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, sivukonttorin perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

5) ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, sivukonttorin perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

6) ulkomaisen luottolaitoksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Jos 2 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna luottolaitoksen viimeksi vahvistettuna tilinpä-

töksen mukaisten palkkiotuottojen määrä on suurempi kuin rahoituskate, luottolaitoksen perusmaksu on 2 momentissa säädetyn lisäksi 90 laskentayksikköä.

Edellä 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuna luottolaitoksen suhteellinen maksu on 0,00275 prosenttia luottolaitoksen taseen loppusummasta ja 0,06 prosenttia pääomavaatimuksesta. Edellä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuna sivukonttorin suhteellinen maksu on 0,0016 prosenttia ja 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettuna sivukonttorin suhteellinen maksu on 0,0055 prosenttia sivukonttorin taseen loppusummasta.

Tässä pykälässä tarkoitettuna maksuvelvoitelta ei peritä 5 tai 6 §:n taikka 7 §:n 1 momentin 1—8 tai 10—14 kohdan mukaisia valvontamaksuja.

5 §

Sijoituspalveluyrityksen valvontamaksu

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuna sijoituspalveluyrityksen ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitettuna ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen valvontamaksu muodostuu perusmaksusta ja suhteellisesta maksusta. Valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta silloin, kun sijoituspalveluyritys tai sivuliike on Rahoitustarkastuksen valvottava vielä sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana sijoituspalveluyrityksen tai 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuna sivuliikkeen toimilupa on peruutettu Suomessa taikka, kun kysymys on 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna sivuliikkeestä, jonka aikana ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen toimilupa on peruutettu yrityksen kotivaltiossa. Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta.

Perusmaksun määrä on seuraava:

1) sijoituspalveluyrityksen perusmaksu on 90 laskentayksikköä;

2) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

3) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen,

jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

4) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Sijoituspalveluyrityksen suhteellinen maksu on 0,20 prosenttia yrityksen vuotuisesta liikevaihdosta ja 0,75 prosenttia pääomavaatimuksesta. Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,16 prosenttia ja 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,35 prosenttia sivuliikkeen vuotuisesta liikevaihdosta.

Tässä pykälässä tarkoitetulta maksuvelvolliselta ei peritä 6 §:n taikka 7 §:n 1 momentin 1—8 tai 10—14 kohdan mukaisia valvontamaksuja.

6 §

Rahastoyhtiön valvontamaksu

Sijoitusrahastolaisissa tarkoitetun rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen valvontamaksu muodostuu perusmaksusta ja suhteellisesta maksusta. Valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta silloin, kun rahastoyhtiö tai sivuliike on Rahoitustarkastuksen valvottava vielä sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana rahastoyhtiön tai 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen toimilupa on peruutettu Suomessa taikka, kun kysymys on 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua sivuliikkeestä, jonka aikana ulkomaisen rahastoyhtiön toimilupa on peruutettu yhtiön kotivaltiossa. Ulkomaisen rahastoyhtiön, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta.

Perusmaksun määrä on seuraava:

1) rahastoyhtiön perusmaksu on 40 laskentayksikköä;

2) ulkomaisen rahastoyhtiön, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

3) ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen,

jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, sivuliikkeen perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

4) ulkomaisen rahastoyhtiön, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen, edustuston perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Rahastoyhtiön suhteellinen maksu on 0,0055 prosenttia yhtiön hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärästä ja, jos yhtiö tarjoaa sijoitusrahastolain 5 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua omaisuudenhoitoa, 0,35 prosenttia omaisuudenhoidosta saadusta liikevaihdosta. Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,21 prosenttia ja 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun sivuliikkeen suhteellinen maksu on 0,53 prosenttia sivuliikkeen vuotuisesta liikevaihdosta.

Tässä pykälässä tarkoitetulta maksuvelvolliselta ei peritä 5 §:n taikka 7 §:n 1 momentin 1—8 tai 10—14 kohdan mukaisia valvontamaksuja.

7 §

Muun perusmaksua maksavan valvontamaksu

Seuraavien maksuvelvollisten valvontamaksu muodostuu ainoastaan perusmaksusta:

1) arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskukseen perusmaksu on 2 600 laskentayksikköä ja tilinhoitajayhteisön perusmaksu 60 laskentayksikköä; arvopaperikeskuksesta ei peritä tilinhoitajayhteisön perusmaksua; jos tilinhoitajayhteisöllä on yksi tai useampi arvo-osuusjärjestelmästä annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettu asiamies, tilinhoitajayhteisön perusmaksua korotetaan 30 laskentayksikköä jokaista asiamiestä kohden;

2) arvopaperimarkkinalain 4 a luvun 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun suomalaisen selvitysosapuolen ja sellaisen ulkomaisen selvitysosapuolen, jolla on kiinteä toimipaikka Suomessa, perusmaksu on 120 laskentayksikköä;

3) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun talletussuojarahaston perusmaksu on 120 laskentayksikköä ja vakuusrahaston perusmaksu 20 laskentayksikköä;

4) sijoituspalveluyrityksistä annetussa lais-

sa tarkoitetun sijoittajien korvausrahaston perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

5) arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa tarkoitetun kirjausrahaston ja arvopaperimarkkina-laissa tarkoitetun selvitysrahaston perusmaksu on 20 laskentayksikköä;

6) luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 a §:n 2 momentissa tarkoitetun osakeyhtiön ja osuuskunnan perusmaksu on 10 laskentayksikköä;

7) panttilainauslaitoksista annetussa laissa (1353/1992) tarkoitetun panttilainauslaitoksen perusmaksu on 10 laskentayksikköä;

8) sijoitusrahastolaissa tarkoitetun säilytysyhteisön perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

9) arvopaperimarkkinalain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetun julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen liikkeeseenlaskijan perusmaksu on 160 laskentayksikköä tai, kun kysymyksessä on 4—6 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen, 100 laskentayksikköä;

10) julkisen kaupankäynnin kohteena olevan muun kuin 9 kohdassa tarkoitetun arvopaperin liikkeeseenlaskijan perusmaksu on 30 laskentayksikköä;

11) osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa tarkoitetun osuuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön perusmaksu on 60 laskentayksikköä; keskusyhteisöltä ei peritä 1 kohdassa tarkoitettua tilinhoitajayhteisön perusmaksua eikä 12 kohdassa tarkoitettua omistusyhteisön perusmaksua;

12) luottolaitoksen omistusyhteisön sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (44/2002) tarkoitetun ryhmittymän omistusyhteisön perusmaksu on 100 laskentayksikköä;

13) sellaisen yhteisön, jonka määräysvallassa arvopaperimarkkina-laissa tarkoitettu arvopaperipörssi tai selvitysyhteisö, kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitettu optioyhteisö taikka arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa tarkoitettu arvopaperikeskus on arvopaperimarkkinalain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla, perusmaksu on 200 laskentayksikköä;

14) sijoituspalveluyrityksen omistusyhteisön perusmaksu on 10 laskentayksikköä.

Jos yhteisö on maksuvelvollinen useam-

malla kuin yhdellä 1 momentin 12—14 kohdassa mainituista perusteista, maksu peritään vain kerran ja sen perusteen mukaan, joka johtaa korkeimpaan maksuun. Jos 1 momentin 12—14 kohdassa tarkoitettu maksuvelvollinen on samalla toisen konsernin tytäryhteisö, sen emoyhteisöltä ei peritä maksua samalla perusteella.

8 §

Muun maksuvelvollisen valvontamaksu

Arvopaperipörssin, optioyhteisön ja arvopaperimarkkina-laissa tarkoitetun selvitysyhteisön valvontamaksu muodostuu ainoastaan suhteellisesta maksusta, joka on 1,5 prosenttia pörssin tai yhteisön vuotuisesta liikevaihdosta, kuitenkin vähintään 500 laskentayksikköä. Tässä pykälässä tarkoitettua maksua ei peritä arvopaperikeskukselta.

9 §

Valvontamaksun alentaminen

Jos valvontamaksuina perittävät varat yhdessä Rahoitustarkastuksen muiden tuottojen kanssa todennäköisesti ylittäisivät Suomen Pankin hyväksymän Rahoitustarkastuksen talousarvion mukaiset kustannukset yli viidellä prosentilla, Rahoitustarkastuksen on määrättävä 10 §:n mukainen valvontamaksu siten alennettuna, ettei ylitte todennäköisesti nouse edellä säädettyä määrää suuremmaksi. Ylitteen määrää arvioitaessa on otettava huomioon myös edellisiltä kalenterivuosilta kertynyt yli- ja alijäämä.

Rahoitustarkastuksen on alennettava kunkin maksuvelvollisen valvontamaksua samalla suhteellisella määrällä.

10 §

Valvontamaksun määrääminen

Valvontamaksun määrää maksettavaksi Rahoitustarkastus. Valvontamaksu eräännyy maksettavaksi Rahoitustarkastuksen määräämänä ajankohtana, kuitenkin aikaisintaan kalenterivuoden kesäkuun viimeisenä päivänä. Maksuvelvollinen voi maksaa valvontamaksun kalenterivuoden loppuun mennessä use-

ammassa kuin yhdessä erässä siten kuin Rahoitustarkastus tarkemmin määrää. Rahoitustarkastuksen on lähetettävä maksupäätös maksuvelvolliselle viimeistään 30 päivää ennen ensimmäistä eräpäivää.

Sille, joka tulee maksuvelvolliseksi kesken kalenterivuoden, ensimmäinen valvontamaksu määrätään kertomalla koko kalenterivuoden maksun kahdestoistaosa niiden kalenterikuukausien lukumäärällä, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät maksuvelvollisuuden alkamisen ja ensimmäisen kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Tässä momentissa tarkoitettu ensimmäinen valvontamaksu erääntyy maksettavaksi maksuvelvollisuuden alkamista seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, ei kuitenkaan ennen 1 momentissa mainittua ajankohtaa.

Jos maksuvelvollisuus päättyy kesken kalenterivuoden, maksuvelvolliselle palautetaan hakemuksesta niin monta kahdestoistaosaa peritystä valvontamaksusta kuin maksuvelvollisuuden päättymisen ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan sisältyy täysiiä kalenterikuukausia.

Valvontamaksu on suoritettava valituksesta huolimatta.

Rahoitustarkastus voi antaa tarkempia määräyksiä maksumenettelystä ja valvontamaksun määräämiseksi tarvittavien tietojen toimittamistavasta.

11 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta Rahoitustarkastuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen on voimassa, mitä Rahoitustarkastuksesta annetun lain 37 §:n 1 momentissa säädetään.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

12 §

Valvontamaksun viivästyskorko ja periminen ulosottoimin

Valvontamaksun viivästyessä peritään sille korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko.

Tämän lain perusteella määrätty valvontamaksu korkoineen saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

13 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 perittävään valvontamaksuun.

Sen estämättä, mitä 7 §:n 1 momentin 9 kohdassa säädetään, julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen muun liikkeenlaskijan kuin 4—6 §:ssä tarkoitetun maksuvelvollisen perusmaksu on 140 laskentayksikköä vuonna 2005.

Sen estämättä, mitä 7 §:n 1 momentin 10 kohdassa säädetään, julkisen kaupankäynnin kohteena olevan joukkovelkakirjalainan liikkeenlaskijan perusmaksu on 10 laskentayksikköä vuonna 2005 ja vuonna 2006.

Tämän lain voimaan tullessa määräämättä olevaan valvontamaksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1295

Laki**Rahoitustarkastuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Rahoitustarkastuksesta 27 päivänä kesäkuuta 2003 annetun lain (587/2003) 10 §:n 2 momentin 1 kohta, 15 §:n 2 momentti, 21 § ja 29 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 29 §:n 2 momentti laissa 227/2004, sekä
lisätään lakiin uusi 36 a ja 36 b § seuraavasti:

10 §

Johtokunnan tehtävät

Johtokunnalla on seuraavat Rahoitustarkastuksen hallintoa koskevat tehtävät:

1) päättää Rahoitustarkastuksen valvontamaksuista ja toimenpidemaksuista sekä käsitellä 36 b §:ssä säädetty suunnitelma;

15 §

Tarkastus- ja tietojensaantioikeus

Valvottavan ja muun rahoitusmarkkinoilla toimivan on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava Rahoitustarkastukselle sen pyytämät valvonnan ja valvontamaksun määräämisen kannalta tarpeelliset tiedot ja selvitykset. Rahoitustarkastus voi antaa määräyksiä valvottavan taloudellista asemaa, omistajia, sisäistä valvontaa ja riskienhallintaa, hallinto- ja valvontaelinten jäseniä ja toimihenkilöitä

sekä toimipaikkoja koskevien tietojen säännöllisestä toimittamisesta Rahoitustarkastukselle.

21 §

Kirjanpitomääräysten antaminen

Rahoitustarkastus voi antaa valvottavalle ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettulle rahoituslaitokselle valvonnan kannalta tarpeellisia teknisiä määräyksiä liiketapahtumien kirjaamisesta juoksevaan kirjanpitoon sekä taseen ulkopuolisten vastuiden kirjaamisesta poiketen siitä, mitä kirjanpitolain 2 luvun 4—10 §:ssä ja niiden nojalla annetuissa säännöksissä säädetään.

29 §

Suomeen sijoittuneen sivukonttorin ja sivuliikkeen tarkastaminen

— — — — —
 Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion

valvontaviranomaisen pyynnöstä Rahoitustarkastus voi toimivaltansa puitteissa tehdä tarkastuksen tuosta valtiosta Suomeen sijoituneen luotto- tai rahoituslaitoksen sivukonttorissa tai sijoituspalveluyrityksen tai rahastoyhtiön sivuliikkeessä taikka muulla tavoin valvoa ja tarkastaa sivukonttoria tai sivuliikettä.

36 a §

Toimenpidemaksu ja valvontamaksu

Rahoitustarkastuksen toiminnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi peritään toimenpidemaksuja ja valvontamaksuja.

Rahoitustarkastuksen antamasta luvasta ja muusta suoritteesta perittävästä toimenpidemaksusta on voimassa, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään. Suoritteiden maksullisuudesta ja maksun suuruudesta määrää Rahoitustarkastus.

Rahoitustarkastus voi periä valtion maksuperustelain mukaisen toimenpidemaksun 29 §:ssä tarkoitettulta ulkomaiselta valvontaviranomaiselta, jos Rahoitustarkastus tekee ulkomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä valvonta- tai tarkastustoimenpiteen, joka kohdistuu 5 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun sivukonttoriin taikka 5 §:n 7 tai 18 kohdassa

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tarkoitettuun sivuliikkeeseen. Rahoitustarkastus voi periä edellä tarkoitettujen toimenpidemaksun myös suoraan sivukonttorilta tai sivuliikkeeltä, jos ulkomainen valvontaviranomainen on määrännyt sivukonttorin tai sivuliikkeen suorittamaan kyseisen maksun Rahoitustarkastukselle tai jos maksun periminen on muutoin mahdollista toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaan.

Rahoitustarkastuksen valvontamaksusta säädetään erikseen.

36 b §

Rahoitusaliijäämän johdosta laadittava suunnitelma

Jos valvontamaksuina ja toimenpidemaksuina perittävät varat yhdessä Rahoitustarkastuksen muiden tuottojen kanssa eivät riitä kattamaan Rahoitustarkastuksen kustannuksia, Rahoitustarkastuksen on viipymättä laadittava suunnitelma alijäämän johdosta tarvittavista toimenpiteistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1296

L a k i**evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966) 4 a, 4 b, 5 a, 5 b ja 9 §,

sellaisina kuin ne ovat, 4 a § laissa 1675/1993, 4 b ja 5 b § laissa 1233/1999, 5 a § laissa 564/1989 ja 9 § laissa 1190/2003,

muutetaan 1, 1 a, 2—4, 5, 5 c ja 5 d §, 5 e §:n 2, 3 ja 7 momentti, 6 §, 6 a §:n 1 momentti, 6 b §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 8 a §:n 1 ja 2 momentti, 10 §:n 2 momentti ja 10 a §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 § laissa 1372/1997 sekä mainituissa laeissa 564/1989, 1233/1999 ja 1190/2003, 1 a § mainituissa laeissa 1372/1997, 1233/1999 sekä 1190/2003, 2 § ja 8 a §:n 1 momentti mainitussa laissa 1675/1993, 3 § osaksi mainitussa laissa 1372/1997, 4, 5 c ja 5 d §, 5 e §:n 2, 3 ja 7 momentti, 6 a §:n 1 momentti, 6 b §, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 8 a §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti ja 10 a §:n 2 momentti mainitussa laissa 1190/2003, 5 § laissa 337/1976 ja mainitussa laissa 1372/1997, 6 § osaksi laeissa 1042/1973 ja 997/1993 sekä 7 §:n 1 momentti laissa 181/2004, sekä

lisätään 5 e §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1190/2003, uusi 7 momentti, jolloin muutettu 7 momentti siirtyy 8 momentiksi, ja 10 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Virka- tai työsuhteessa evankelis-luterilaiseen kirkkoon, sen seurakuntaan, seurakuntayhtymään tai muuhun seurakuntien yhteisiin liittyvään olevalla on, jollei tästä laista muuta johdu, oikeus vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osa-aikaeläkkeeseen sekä kuntoutusetuuksiin soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- ja työsuhteessa valtioon olevalla.

Yhdistys, muu yhtymä, säätiö tai laitos voi

Kirkon keskusrahaston kanssa sopia, että sen palveluksessa olevaan pappiin tai lehtoriin, jolle tuomiokapituli on antanut oikeuden toimia pappina tai lehtorina sen palveluksessa, tai diakonissaan, joka hoitaa opetustehtävää päätoimenaan diakonissalaitoksessa, sovelletaan tämän lain säännöksiä. Samoin voidaan Kirkon keskusrahaston kanssa sopia, millä ehdoilla tätä lakia sovelletaan henkilöön, joka on kirkkojenvälisen tai vastaavan järjestön palveluksessa tai työssä ulkosuoma-

laisten keskuudessa muun evankelis-luterilaisen kirkon tai sen seurakunnan palveluksessa taikka toimii tai on vähintään kahdeksan vuotta toiminut lähetystyössä ulkomailla.

Tämä laki ei koske palvelussuhdetta ajalta ennen sitä seuraavaa kalenterikuukautta, jona työntekijä täyttää 18 vuotta, eikä palvelussuhdetta sen kalenterikuukauden jälkeen, jona työntekijä täyttää 68 vuotta, eikä työntekijää, jonka palvelussuhteeseen perustuvasta eläketurvasta säädetään erikseen.

Eläketurvan piiriin kuuluu myös se, joka toimimatta yrittäjänä on tehnyt 1 momentissa tarkoitetun työnantajan kanssa toimeksianto- tai konsulttisopimuksen tai vastaavan muun järjestelyn ja jonka toimintaa ei harjoiteta yhtiön tai muun yhteisön nimissä. Eläketurvan piiriin kuuluu myös 1 momentissa tarkoitetun työnantajan luottamushenkilö.

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, sovelletaanko edunsaajaan tätä lakia, asian ratkaisee työnantajan tai edunsaajan hakemuksesta Kirkon keskusrahasto. Kirkon keskusrahasto ratkaisee asian myös tilanteessa, jossa voidaan epäillä, että kysymyksessä on eläketurvan syntymisen tai eläkemaksujen maksuvelvollisuuden kiertäminen. Päätökseen saa hakea muutosta niin kuin 7 §:ssä säädetään.

1 a §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *virka- tai työsuhteella* tämän lain soveltamisalaan kuuluvaa palvelusta ja luottamustointia sekä toimeksianto- tai konsulttisopimussuhdetta ja vastaavaa muuta järjestelyä;

2) *työntekijällä* ja *edunsaajalla* niitä, joihin tätä lakia sovelletaan; ja

3) *työnantajalla* 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua työnantajaa ja sellaisia mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettuja yhteisöjä, jotka ovat tehneet mainitussa momentissa tarkoitetun sopimuksen Kirkon keskusrahaston kanssa.

2 §

Jos edunsaaja on saanut valtion eläkelain (280/1966) 8 §:n 6 momentissa (679/2004) tarkoitetun lainsäädännön tai eläkesäännön nojalla myönnetyn vanhuuseläkkeen, joka ajalta ennen 1 päivää tammikuuta 1995 on määrätty tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen valtion eläkelain 10 §:n 2

momentin nojalla tai sitä vastaavan valtion eläkelain 8 §:n 6 momentissa tarkoitetun muun lain säännöksiä tai eläkesäännön määräyksiä soveltaen, hänellä on palveluksen päätyttyä oikeus myös tämän lain mukaiseen vanhuuseläkkeeseen riippumatta siitä, onko hän saavuttanut eläkeikänsä.

3 §

Virka- tai työsuhteen katsotaan jatkuvan yhdenjaksoisena silloinkin, kun edunsaaja siirtyy 1 §:ssä tarkoitetusta palveluksesta toiseen mainitussa lainkohdassa tarkoitettuun palvelukseen, jos siirtyminen on tapahtunut välittömästi.

Jos työntekijä on samanaikaisesti kahdessa tai useammassa saman työnantajan palveluksessa, hänen katsotaan eläkettä määrättäessä olevan vain yhdessä palveluksessa. Samaksi työnantajaksi katsotaan samassa seurakuntayhtymässä tai muussa seurakuntien yhteenliittymässä olevat seurakunnat.

Jos työntekijä on kahdessa tai useammassa palveluksessa ja hän päättää niistä jonkin tai jotkin jäädäkseen vanhuuseläkkeelle, hänelle myönnetään valtion eläkelain 8 §:n 1 momentin estämättä vanhuuseläkkeenä myös vanhuuseläkkeen alkamiseen mennessä jatkuvasta palveluksesta maksetuista työansioista kartunut eläke. Vanhuuseläkkeen alkamisen jälkeen maksetuista työansioista on oikeus eläkkeeseen aikaisintaan 68 vuoden täyttämistä seuraavan kalenterikuukauden alusta.

4 §

Kirkon keskusrahasto saa erityisistä syistä määrätä, että eläkeajaksi luetaan kokonaan tai osaksi aika 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen muussakin kuin 1 §:ssä tarkoitetussa palveluksessa. Tämä ei kuitenkaan koske palvelusta 31 päivän joulukuuta 2004 jälkeiseltä ajalta.

5 §

Eläkkeen perusteena olevaa palkkaa laskettaessa työansioina ei pidetä kokouspalkkioita. Luontoisedut otetaan huomioon työntekijän ennakonpidätyksessä määrätyn arvon mukaan, mutta enintään Verohallituksen vahvistamien perusteiden mukaan. Asunnon pinta-alasta otetaan huomioon enintään 150 neliometriä.

Luottamushenkilölle karttuu eläkettä jokaiselta kalenterivuodelta niistä ansionmenetyksen korvauksista ja määräajalta maksetuista erillisistä palkkioista, joita 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu työnantaja on hänelle kunakin kalenterivuonna maksanut.

5 c §

Jos edunsaajalla on oikeus saada tapaturmavakuutuslain (608/1948) säännöksiin perustuvaa päivärahaa tai tapaturmaeläkettä, liikennevakuutuslain (279/1959) nojalla myönnettyä omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta taikka sotilasvammalakiin (404/1948) perustuvaa elinkorkoa, tämän lain mukainen eläke voidaan sen estämättä, mitä valtion eläkelain 12 §:ssä säädetään, suorittaa täysimääräisenä, kunnes päivärahan, tapaturmaeläkkeen, korvauksen tai elinkoron määrä on lopullisesti ratkaistu. Edunsaajan oikeus päivärahaan, tapaturmaeläkkeeseen, korvaukseen ja elinkorkoon siirtyy Kirkon keskusrahastolle eläkkeestä edellä tarkoitettujen suoritusten johdosta vähennettävää määrää vastaavalta osalta.

5 d §

Jos edunsaaja on alaikäinen taikka jos hän sairauden tai muun syyn takia ei pysty itse hakemaan eläkettä ja jollei hänellä ole huoltajaa tai tätä tarkoitusta varten määrättyä edunvalvojaa, Kirkon keskusrahaston hyväksymä edunsaajan lähiomainen tai muu edunsaajasta pääasiallisesti huolehtiva henkilö voi käyttää edunsaajan puhevaltaa tämän lain mukaista eläkettä koskevassa asiassa.

5 e §

Jos edunsaaja on saanut työttömyysturvain (1290/2002) mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea tai koulutuspäivärahaa taikka julkisesta työvoimapaikasta annetun lain (1295/2002) mukaista koulutustukea samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään eläkettä takautuvasti, Kirkon keskusrahaston on työttömyyskassan tai Kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta suoritettava takautuvasti maksettava eläke työttömyyskassalle tai Kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa samalta ajalta maksettua työttömyyspäivära-

han, työmarkkinatuen, koulutustuen tai koulutuspäivärahan määrää.

Jos edunsaaja on väliaikaisesti saanut Kansaneläkelaitoksen maksamaa eläkettä kansaneläkelain (347/1956) 45 §:n 2 momentin mukaan samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään tämän lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua valituksen johdosta eläkettä takautuvasti, Kirkon keskusrahaston on suoritettava takautuva eläke Kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa Kansaneläkelaitoksen samalta ajalta liikaa maksaman eläkkeen määrää. Samoin voidaan menetellä, jos Kirkon keskusrahasto jatkaa 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua valituksen johdosta myönnettyä kuntoutustukea takautuvasti taikka jos edunsaaja on saanut kansaneläkelain mukaista eläkettä samalta ajalta, jolta Kirkon keskusrahasto 7 b §:n 3 momentin mukaisesti oikaisee aikaisemman päätöksen tai muutoin tarkistaa myönnetyn eläkkeen määrän tai oikaisupäätöksen jälkeen myöntää kuntoutustuella jatkoa takautuvasti.

Jos edunsaajalle myönnetään vanhuuseläke takautuvasti samalle ajalle, jolta hän on saanut sairausvakuutuslain (364/1963) mukaista päivärahaa, eläke maksetaan sairausvakuutusrahastolle siltä osin kuin se vastaa samalta ajalta maksetun päivärahan määrää.

Eläke maksetaan 1—7 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa työnantajalle, työttömyyskassalle, Kansaneläkelaitokselle, 4 momentissa tarkoitettulle toimielimelle, kunnalle, kuntayhtymälle tai sairausvakuutusrahastolle, jos eläkkeen maksamista koskeva ilmoitus on tehty Kirkon keskusrahastolle vähintään kaksi viikkoa ennen eläkkeen maksupäivää.

6 §

Eläketurvasta huolehtii Kirkon keskusrahasto. Kirkkohallitus keskusrahaston hallitukseksi voi kuitenkin sopia valtion eläkelain tai kunnallisen eläkelain (549/2003) mukaisesta eläketurvasta huolehtivan viranomaisen tai laitoksen taikka Eläketurvakeskuksen kanssa siitä, että tämä korvausta vastaan ottaa huolehtiaksaan tässä laissa tarkoitettujen eläkkeiden maksamisesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä sekä virka- ja työsuhteiden rekisteröinnistä eläketurvan toimeenpanoa varten.

Kirkon keskusrahastossa toimii työkyvyt-

tömyys- ja kuntoutusasioiden neuvottelukunta, jonka kirkkohallitus nimittää. Neuvottelukunnan tehtävänä on työkyvyn arvioinnin ja kuntoutuskysymysten soveltamiskäytännön ohjaus ja seuranta. Neuvottelukunnasta annetaan tarkemmat määräykset kirkkohallituksen vahvistamassa ohjesäännössä.

6 a §

Jos edunsaaja on ollut sekä tämän lain että valtion eläkelain, kunnallisen eläkelain, Kansaneläkelaitoksesta annetun lain (731/2001) (*julkisten alojen eläkelait*) tai työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentin 1, 2 tai 10—13 kohdassa mainitun lain (*yksityisten alojen eläkelait*) mukaisen eläketurvan piirissä ja jos hän eläketapahtumahetkellä tai viimeksi ennen eläketapahtumaa oli tämän lain piiriin kuuluvassa palveluksessa, Kirkon keskusrahasto viimeisenä eläkelaitoksena:

1) antaa Kirkon keskusrahaston omasta päätöksestä ja muiden julkisten alojen eläkelakien mukaisesta eläketurvasta ja vastaavasta perhe-eläketurvasta huolehtivien eläkelaitosten (*julkisten alojen eläkelaitos*) päätöksistä sekä yksityisten alojen eläkelakien mukaisesta eläketurvasta ja vastaavasta perhe-eläketurvasta huolehtivien työntekijäin eläkelain 10 d §:n 1 momentissa tarkoitetun eläkelaitoksen (*yksityisten alojen eläkelaitos*) päätöksistä päätösyhdistelmän;

2) hoitaa päätösyhdistelmän mukaisten eläkkeiden maksamisen ja eläkkeisiin liittyvät eläkelaitoksen muut tehtävät; sekä

3) käsittelee ja ratkaisee valtion eläkelain 6 §:n 1 momentissa mainitun etuuden perusteella karttuneen eläkkeen.

6 b §

Jos Kirkon keskusrahasto on 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut yksityisten alojen eläkelain, valtion eläkelain, kunnallisen eläkelain tai Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 13 §:n mukaista eläkettä tai perhe-eläkettä taikka jos tämän lain 6 a §:n 2 momentissa tarkoitettu eläkelaitos on viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut tämän lain mukaista eläkettä, Kirkon keskusrahasto selvittää eläkelaitosten väliset kustannukset sekä perii eläkelaitokselta tai hyvittää

eläkelaitokselle nämä eläkekustannukset korkoineen viimeistään maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden aikana. Tätä varten voidaan suorittaa myös ennakkoa. Eläkekustannukset peritään ja hyvitetään siten kuin Eläketurvakeskus, Valtiokonttori, kunnallinen eläkelaitos, Kansaneläkelaitos ja Kirkon keskusrahasto asiasta erikseen tarkemmin sopivat.

7 §

Kirkon keskusrahaston eläkeasiassa tai amatillista kuntoutusta koskevassa asiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla valtion eläkelautakuntaan. Päätökseen, jolla on kieltäydytty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettu ennakkotieto taikka joka koskee valtion eläkelain 18 b §:n 4 momentissa tarkoitetun kuntoutuksen sisältöä tai 18 e §:ssä tarkoitettua kuntoutusavustusta, ei saa hakea muutosta valittamalla. Eläkelautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutusoikeuteen. Valitusoikeus on etuuden hakijalla ja saajalla. Valitusoikeus valtion eläkelautakunnan päätöksestä vakuutusoikeuteen on myös Kirkon keskusrahastolla. Vakuutusoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaanista. Kirkon keskusrahaston ja valtion eläkelautakunnan päätös saadaan antaa tiedoksi asianomaiselle lähettämällä se hänelle postitse. Jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä, valittajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna annettu postin kuljettavaksi.

8 §

Tämän lain mukaista eläketurvaa varten jokaisen työnantajan on maksettava Kirkon keskusrahastolle kirkkolain (1054/1993) 22 luvun 8 §:n 2 kohdassa säädetty eläkemaksu. Lisäksi työnantajan on maksettava kirkkolain 22 luvun 8 §:n 4 kohdassa säädetty työkyvyttömyyseläkkeiden omavastuuosuudet.

8 a §

Työntekijän on maksettava Kirkon keskusrahastolle työntekijän eläkemaksu, joka on

työntekijäin eläkelain 12 b §:n 1 momentissa säädetyn eläkemaxuprosentin suuruinen osa mainitun pykälän 2 momentissa säädetystä työntekijän ansiosta.

Työnantaja pidättää palkanmaksun yhteydessä työntekijän eläkemaxun palveluksessaan olevan palkasta tai muusta tälle suoritettavasta vastikkeesta ja tilittää sen Kirkon keskusrahastolle Kirkon keskusrahaston määräämällä tavalla.

10 §

Kirkon keskusrahastolla on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä lisäksi oikeus saada eläkkeen laskemista varten tiedot edunsaajille myönnetyistä valtion eläkelain 5 a §:n 4 momentissa ja 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuja etuuksista näiden etuuksien myöntäjiltä. Tiedot on annettava Kirkon keskusrahastolle sen määräämällä tavalla kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden toukokuun loppuun tai muuhun Kirkon keskusrahaston kanssa sovittuun ajankohtaan mennessä.

Kirkon keskusrahastolla ja muutoksenhakuelimellä on oikeus saada 1 ja 2 momentissa tarkoitettut tiedot maksutta. Terveystietojen ammattihenkilöistä annetussa laissa tarkoitettulla ammattihenkilöllä on kuitenkin oikeus saada 1 momentin 2 kohdassa säädetyn tietojenantovelvollisuuden perusteella antamastaan lausunnosta kohtuullinen palkkio.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

10 a §

Työkyvyttömyyseläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan Kirkon keskusrahastolle työkykynsä palautumisesta, ryhtymisestä ansiotyöhön ja kuntoutuksen keskeyttämisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, jos eläketapahtuma on sattunut lain tultua voimaan. Eläkkeen määräytymiseen ajalta ennen tämän lain voimaantuloa sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Sellaiseen työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osa-aikaeläkkeeseen, jonka eläketapahtuma on vuonna 2005, sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Sen estämättä, mitä 6 a §:ssä säädetään, viimeisen eläkelaitoksen järjestelyä ei sovelleta, jos toinen viimeisen eläkelaitoksen järjestelyn piiriin kuuluvista eläkelaitoksista soveltaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita ja toinen vuoden 2005 alusta voimaan tulleita säännöksiä eivätkä eläkelaitokset sovi viimeisen eläkelaitoksen järjestelyn soveltamisesta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Juha Korkea-aho*

N:o 1297

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon perhe-eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetun evankelis-luterilaisen kirkon perhe-eläkelain (258/1970) 6 §, sellaisena kuin se on laissa 523/1990,
muutetaan 1 §:n 1 momentti ja 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 3 §:n 2 momentti laissa 1191/2003, sekä
lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1317/1995 ja mainitussa laissa 1191/2003, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Virka- tai työsuhteessa evankelis-luterilaiseen kirkkoon, sen seurakuntaan, seurakuntayhtymään tai muuhun seurakuntien yhteisiin liittyneeseen olleen kuoltua suoritetaan perhe-eläkettä sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Eläketurvan piiriin kuuluu myös se, joka toimimatta yrittäjänä on tehnyt evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966) 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun työnantajan kanssa toimeksianto- tai konsulttisopimuksen tai vastaavan muun järjestelyn ja jonka toimintaa ei

harjoiteta yhtiön tai muun yhteisön nimissä. Eläketurvan piiriin kuuluu myös mainitussa lainkohdassa tarkoitetun työnantajan luottamushenkilö.

3 §

Perhe-eläkettä koskee soveltuvin osin myös, mitä evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1298

Verohallituksen päätös

niistä perusteista, joiden mukaan muun kiinteistön kuin maatalan maapohjan verotusarvo lasketaan vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2004

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/92) 23 §:n 4 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Perusteet

Maapohjan verotusarvoa laskettaessa perusteena käytetään niitä kuntakohtaisia tonttihakarttoja ja arviointiohjeita, jotka otettiin käyttöön vuodelta 1994 toimitettavassa varallisuusverotuksessa sellaisina kuin ne ovat tarkistettuna vuonna 2004.

Jos maapohjalle ei ole annettu arviointiohjetta tai tonttihakartassa arvoa tai jos niissä perusteissa, jotka maapohjan käypää arvoa määrittäessä on otettava huomioon, on tapahtunut oleellinen muutos, verotusarvo lasketaan noudattaen soveltuvin osin vastaavalaista aluetta koskevaa kuntakohtaista arviointiohjetta ja tonttihakarttaa.

2 §

Verotusarvojen taso

Verotusarvoksi katsotaan 73,5 prosenttia arviointiohjeiden ja tonttihakarttojen osoittamasta käyvästä hintatasosta (*tavoitearvo*). Jos arviointiohjeen tai tonttihakartan arvoja on oikaistu edellisen vuoden verotuksessa,

verotusarvoksi katsotaan oikaistun arvon perusteella laskettu tavoitearvo.

3 §

Tavoitearvosta poikkeaminen

Jos edellisen vuoden verotusarvo on alle tavoitearvon, maapohjan verotusarvo lasketaan korottamalla edellisen vuoden verotusarvoa seuraavalla tavalla:

Edellisen vuoden verotusarvo	Korotus
alle 80 % tavoitearvosta	20 %, kuitenkin vähintään 80 prosenttiin tavoitearvosta (<i>vähimmäistaso</i>)

vähintään 80 % tavoitearvosta	10 %
-------------------------------	------

Kaavoituksen tuomaa arvonnousua lukuun ottamatta maapohjan verotusarvo ei kuitenkaan saa nousta yli kaksinkertaiseksi edellä mainittua vähimmäistasoa laskettaessa.

Maapohjan verotusarvoksi vahvistetaan enintään tavoitearvo.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1298

4 §

Käyvän arvon soveltaminen

Jos maapohjan käypä arvo on tämän päätöksen mukaan laskettua arvoa alempi tai kyseessä on muu kuin rakennusmaa, maapohjan arvoksi katsotaan käypä arvo.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2004

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2004. Sitä sovelletaan vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa.

Ylitarkastaja Eila Närhi